

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/169/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313208391
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313208391.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Bratislava, Astrová 2 IČO: 45 869 464, zastúpený Advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karpatská 18, IČO: 35 940 875, proti povinnému: N. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, o vymoženie sumy 215,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. mája 2013, č.k. 2Er/554/2013-12, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Rimavská Sobota, Kálmána Mikszatha 268, zo dňa 29.04.2013 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 45 ods. 1, 2, zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2007, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007, § 53 ods. 1, 4 písm. r), ods. 5, § 879j Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia nie je dôvodne podaná. Uviedol, že exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok vydaný pred Stálym Rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., sp. zn. IBB12100101 zo dňa 16.01.2012, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 215,24 eura s príslušenstvom. Za preukázané považoval, že právny predchodca oprávneného (Poštová banka, a.s.) a povinný uzatvorili dňa 29. 11. 2007 zmluvu o úvere č. 2602398507, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj obchodné podmienky pre úver, na základe ktorej sa právny predchodca oprávneného ako veriteľ zaviazal poskytnúť povinnému ako dlžníkovi úver vo výške 331,94 eura, pričom povinný si svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas neplnil. Preskúmaním zmluvy a obchodných podmienok pre úver súd prvého stupňa zistil, že v čl. 3. ods. 6 zmluvy a bodu 11.2 obchodných podmienok si zmluvné strany dojednali rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ alebo OP, budú riešené v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. podľa jeho vnútorných predpisov, pričom toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Podľa názoru súdu prvého stupňa predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou, keďže nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná, povinnému ako spotrebiteľovi bola fakticky odoprená možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Mal za to, že povinný ako spotrebiteľ sa podpisom zmluvy reálne vopred vzdal práva na účinnú právnu obranu, a preto rozhodcovský rozsudok nemôže byť zákonným podkladom na vykonanie exekúcie. Poukázal na to, že rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle

oboch zmluvných strán s tým, že slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Rozhodcovská doložka, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť prejednávajúcu vec, bola podľa názoru súdu už v čase uzatvárania zmluvy neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa konštatoval, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zmeniť a vyhovieť žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný titul musí s týmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup. Rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu. Vyplýva to z § 159 ods.2 OSP, v zmysle ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. To isté teda platí aj v prípade, ak ide o rozsudok rozhodcovského orgánu. Namietal, že v rámci preskúmania exekučný súd nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, pričom nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Uviedol, že úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania, predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, nejde o žiadny nebankový subjekt. Poukázal na to, že zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách zakotvoval povinnosť bánk ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov (teda i zo zmlúv o úvere) budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa zákona o rozhodcovskom konaní.

Sudca súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP vyjadril, že nemieni odvolaniu vyhovieť a preto predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

V preskúmanej veci bolo zo skutkového hľadiska z obsahu spisu zrejmé, že medzi právnym predchodcom oprávneného (Poštová banka, a.s.) a povinným bola dňa 29.11.2007 uzatvorená zmluva o úvere č. 2602388507, v rámci ktorej je v bode 3. 6 zmluvy a čl. 11.2 podmienok pre úver (verzia 1/2007) obsiahnutá rozhodcovská doložka, v rámci ktorej sa „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ a OP, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich s ZoÚ a OP, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik ZoÚ alebo OP, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu RAM podriadia s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.“

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na

ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že akákoľvek rozhodcovská doložka bez ohľadu na jej formu a znenie obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Takáto rozhodcovská doložka je preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V predmetnom exekučnom konaní ide o tento prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu povinnému ako spotrebiteľovi bolo zároveň týmto postupom odňaté jeho právo brániť sa a podať žalobu, prípadne akýkoľvek iný opravný prostriedok na všeobecný súd, pričom ide o právo spotrebiteľa upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky). Rozhodcovskú doložku si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými obchodnými podmienkami oprávneného. Mal možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným zmluvným dojednaniám, a teda aj rozhodcovskému konaniu.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa prijal záver, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej doložky až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej doložky považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú doložku) ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvého stupňa preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

Vecnú správnosť napadnutého uznesenia nebola spôsobilá spochybníť ani námietka o nesprávnom právnom posúdení veci v otázke samotnej neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Odvolací súd dodáva, že ust. § 93b ods. 1,2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere nezbavovalo právneho predchodcu oprávneného (Poštová banka a.s.) povinnosti predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ právny predchodca oprávneného takto nepostupoval, resp. pokiaľ takýto postup nebol oprávneným doložený listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, súd prvého stupňa správne konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. V nadväznosti na vyššie uvedené je treba poukázať na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/122/2011, sp.zn. 6Cdo 1/2012, sp.zn. 2Cdo/216/2012).

Keďže odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nepovažoval odvolací súd za potrebné vyporiadavať sa s ďalšími argumentmi oprávneného uvedenými v podanom odvolaní. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.